

[Hans Kjør.]

lerne mener, at det er den nuværende udformning af loven, som er skyld i, at der er så få af den slags sager, der kommer til domstolsbehandling. Det tror jeg nu nok er en noget forenklet tankegang.

I sig selv er det vel ikke noget formål at skulle have mange retssager. Formålet med en lovgivning må vel i højere grad være at undgå retssager, og der er jo foregået en udvikling i de senere år, som kan have haft en væsentlig indflydelse på dette. Først og fremmest skal man naturligvis ikke se bort fra, at antallet af overtrædelser kan være så få, at det i sig selv giver sig udslag i få retssager. Men der er også på anden måde foregået en udvikling. Lad mig nævne dagbladernes serviceforanstaltninger, der har til formål at hjælpe en læserkreds, der er kommet i klemme, og ikke mindst er der indført mange kollektive branchegarantiordninger med frivillige ankenævn, så man i stigende grad kan ordne den slags sager udenretsligt, og det må vel egentlig være et sigte, vi bør støtte. I stedet for at belaste det offentlige og parthaverne med store omkostninger er det jo en lykke, når man kan få den slags afklaret udenretsligt. Jeg synes, at denne udvikling også bør indgå i overvejelserne i det udvalg, som jeg nu forventer nedsat, og som jeg på mit partis vegne kan tilsige en saglig behandling i.

Johan Philipsen: Jeg kan på venstres vegne give tilslutning til det svar, som justitsministeren har givet forslagsstillerne, og hvori han henstiller, at udvalgsarbejdet ikke gøres færdigt, før ågerbetænkningen foreligger. Svaret kan måske også i helt moderne sprogbrug omskrives således: ikke lige nu, elskede, med al den velvilje, som denne formulering indeholder. Men vi synes altså, at svaret fra justitsministeren sagligt er i orden.

Jeg er enig med forslagsstillerne i formålet: at give ukyndige en større retsbeskyttelse, end de måske har i øjeblikket. Man kan nok have nogen betænkelighed ved at vurdere en dom helt tilbage fra 1931 som et argument for, at loven i øjeblikket ikke skal ændres.

Må jeg ikke sige til forslagsstillerne og til den juridisk kyndige ordfører for forslagsstillerne, at min vurdering af disse lovfor-

slag selvfølgelig er umiddelbar og ikke juridisk, men ved at læse dem kommer jeg til den konklusion, at der næppe vil ligge nogen egentlig realitetsændring i de foreslåede ændringer i aftaleloven, mens der derimod er tale om en tydelig stramning i borgerlig straffelovs ågerparagraf. Det får jeg formodentlig et svar på fra ordføreren for forslagsstillerne.

Så skal jeg om det, der i øvrigt er sagt i fremsættelsen, kun sige en ganske enkelt ting. Jeg kan knap se, hvorfor man haler de hårde hvidevarer frem som et af de områder, hvor det skulle være nødvendigt at gribe ind. De sælges jo her i landet til meget lave priser, og hvis man tænker på de brugte hårde hvidevarer, så beder jeg altså om, at man er varsom med at byde ret meget for dem, for så får man meget hurtigt flere, end man kan huse i de boliger, man nu engang har. Det er et område, hvor der i hvert fald efter min opfattelse ikke er brug for en stramning.

Vi giver tilsagn om medvirken i et udvalgsarbejde, og vi giver tilsagn om, at vi ikke slutter det udvalgsarbejde, før ågerudvalgets betænkning foreligger.

Nordqvist: Ministeren har nu meddelt, at det ågerudvalg, der er nedsat, agter at afgive betænkning i april måned 1971, så jeg synes ligesom ministeren, at det er rimeligt at vi i det udvalg, der nedsættes, afventer dette resultat.

Jeg har ligesom justitsministeren lidt svært ved at se realitetssænderingen i det lovforslag, der nu ligger på bordet. Forskellen mellem manglende viden og manglende erfaring har jeg i hvert fald svært ved at se, og jeg tror også, at domstolene i forvejen fortolker de nuværende udtryk så vidt, at det, forslagsstillerne tænker på, indeholdes i den nuværende formulering af aftalelovens § 31.

Jeg må også gøre opmærksom på, at det i og for sig kun er de grovere tilfælde, der rammes af § 31; vi har andre supplerende bestemmelser i aftaleloven, f. eks. § 33, og vi har også for mange andre tilfælde købelovens bestemmelser om ophævelse af en handel ved misligholdelse og også om nedslag i købesummen.

Forslagsstillerne nævner specielt brugte varer, og jeg må ærligt indrømme, at det selvfølgelig er et felt, hvor der er god lejlig-